

SAMPLE BOOK

ဒေါက်တာခင်လေးဖြင့် မင်းသားလေး

ANYTHING ESSENTIAL IS
INVISIBLE TO THE EYE.

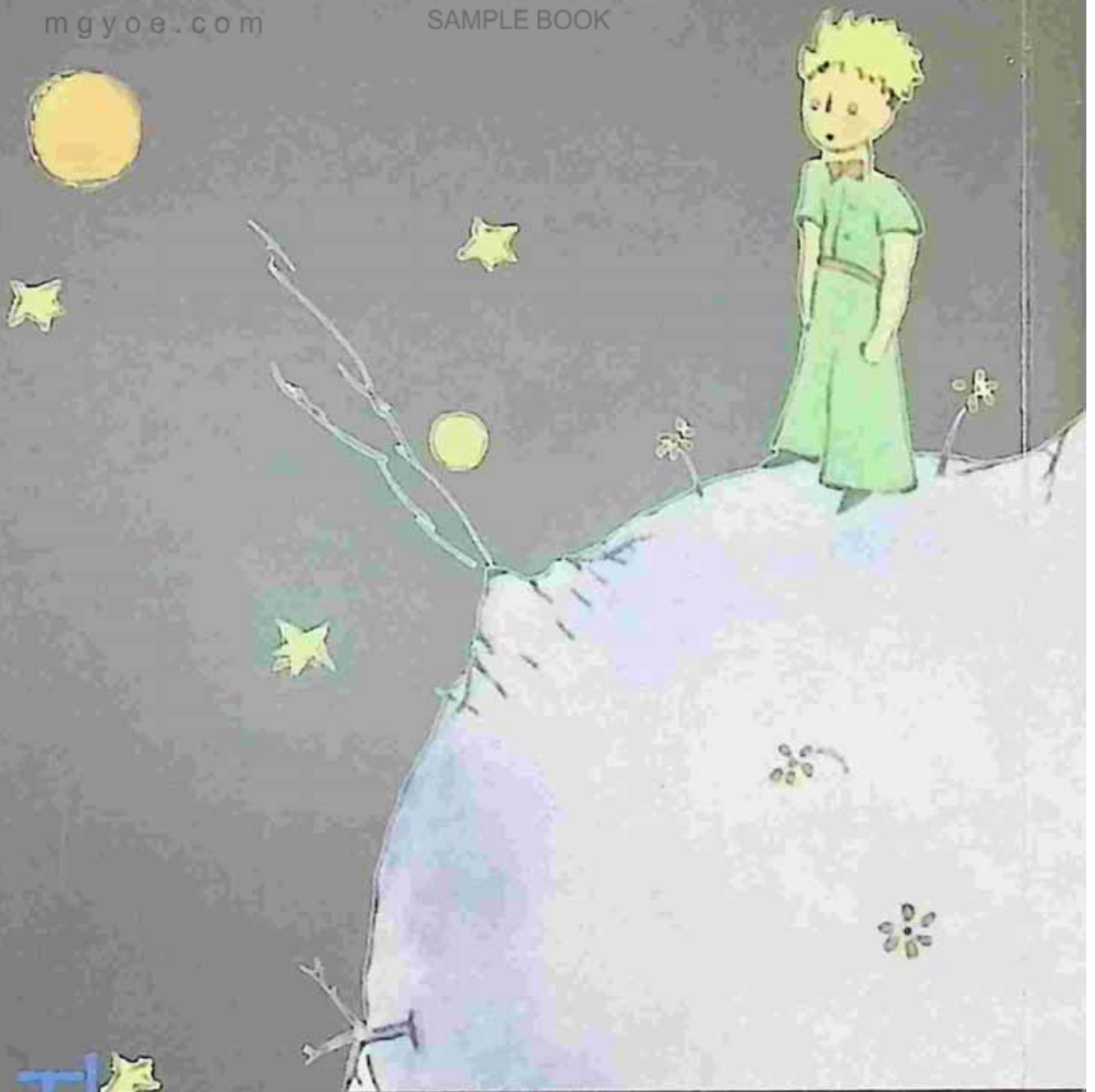

Le
Petit Prince

Antoine de Saint-Exupéry

Together with the illustrations of Saint-Exupéry.

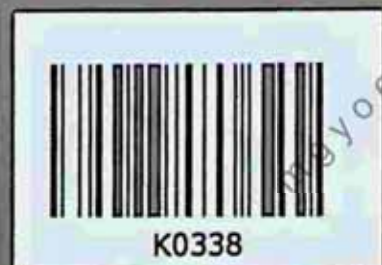
mgyoe.com

The Antoine de Saint-Exupéry
 Little Prince

ဒေါက်တာစင်လေးဖြင့် မင်းသားလေး

Credit for original illustrators.

K0338

ပုံနှိပ်ပုံစံတမ်း

ထုတ်ဝေသူ	- ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ(၀၀၄၅၄) ၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပထမအကြိမ်	- ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး စာပေ။
ဒုတိယအကြိမ်	- ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ အနာဂတ်ကာလ စာပေ။
တတိယအကြိမ်	- ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ အသိုင်းအဝိုင်း စာပေ။
စတုတ္ထအကြိမ်	- ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်။
ပဉ္စမအကြိမ်	- ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ သီဟရတနာ စာပေ။
ဆဋ္ဌမအကြိမ်	- ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ သီဟရတနာ စာပေ။
သတ္တမအကြိမ်	- ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ The Key.
အဋ္ဌမအကြိမ်	- စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၁၈ ခုနှစ်။ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ။
အုပ်ရေ	- ၁၀၀၀
မျက်နှာပိုးပုံနှိပ်နှင့်	- စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၁)
အတွင်းပုံနှိပ်	အမှတ်(၁၄၇)၊ (၅၁)လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာပိုးနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း	- သော်သိင်္ဂါ

Credit for original illustrators.

မင်းသားလေး
ဒေါက်တာခင်လေးဖြင့်

**The
Little Prince**

Antoine de
Saint-Exupéry

ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်

ရန်ကုန်မြို့တွင် အဖ သတင်းစာဆရာကြီး
 ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင် အမိ စာရေးဆရာမကြီး
 ဂျာနယ်ကျော်မမလေးတို့က ၁၉၃၉ ခု ဩဂုတ်လ
 ၁၆ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။ အမည်ရင်းမှာ
 ဒေါ်ခင်လေးမြင့် ဖြစ်သည်။

ခုနစ်နှစ် သမီးအရွယ်မှစ၍ စိန်ဂျန်း
 ကွန်ဗင့်မိန်းကလေးကျောင်းတွင် ဆယ်နှစ်ခန့်
 ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား ပညာသင်ယူခဲ့သည်။
 ထိုကျောင်းမှပင် ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဆယ်တန်း
 အောင်သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
 သို့ တက်ရောက်ပညာသင်သည်။ ပြင်သစ်စာပေ၊
 အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ သဘာဝတ္ထဗေဒတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့
 ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဆိုဘွန်း
 တက္ကသိုလ်သို့ ပညာတော်သင်အဖြစ်ဖြင့် ပြင်သစ်
 စာပေကို လေ့လာခဲ့ရာ ဝိဇ္ဇာတန်း၊ မဟာဝိဇ္ဇာ
 (ဂုဏ်ထူး)နှင့် ပါရဂူဘွဲ့များကို ရရှိခဲ့သည်။
 ပြင်သစ်ပြည် French Academy က ပေးအပ်

ခဲ့သည့် Chevalier dans l'Ordre des Palmes
Academiques ဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားဘာသာသင်သိပ္ပံတွင်
ပြင်သစ်စာပေ လက်ထောက်ကထိကအဖြစ် ၁၃
နှစ်၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ပြင်သစ် Alliance Francaise
ကျောင်းတွင် ပြင်သစ်ဘာသာ ပါမောက္ခအဖြစ်
၁၅ နှစ် တာဝန်ယူ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ်တွင်
မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့နှင့် ပါရဂူဘွဲ့အတွက် စာရေးဆရာ
ကြီး အန်တွမ်းဒီစန်တက်ဇူပေရီ အကြောင်း
ကျမ်းပြုခဲ့ရာမှာအစ ထိုစာရေးဆရာကြီး၏ စာပေ
လက်ရာများအနက် ‘မင်းသားလေး’ ကို ၁၉၇၂
ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်ဘာသာမှ တိုက်ရိုက် မြန်မာပြန်ဆို
ထုတ်ဝေခဲ့၍ ၂၀၀၂-၂၀၀၃ တို့တွင် ‘ကျွန်ုပ်၏
သဒ္ဒါ’နှင့်‘ပြင်သစ်စကားပြောကြရအောင်’ စာအုပ်
များကိုလည်း ပြုစုထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ရန်ကုန်မြို့၌
ကွယ်လွန်သည်။

စကားချိုး

Saint~Exupe'ry ၏ မင်းသားလေး မြန်မာဘာသာပြန်စာအုပ် နောက်တစ်ကြိမ်ထုတ်ဝေခြင်းကို အားလုံးက မျှော်လင့် စောင့်စားနေခဲ့ကြပါ သည်။ မင်းသားလေးသည် ၂၀ ရာစု ကမ္ဘာ့စာပေသမိုင်းတွင် အရေးပါ အရာ ရောက်လှသော ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဂန္ထဝင်မြောက် ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ဖြစ် ပါသည်။ မင်းသားလေးကို Alliance Francaise ကျောင်းတွင် ပြင်သစ်ဘာသာရပ် သင်ကြားပို့ချနေသော ပါမောက္ခ ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်က ရသမြောက်စွာ၊ လှပ ကဗျာဆန်စွာ မြန်မာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ မူရင်းစာရေးဆရာ Saint~Exupe'y ၏ စာအုပ်မှာ ရိုးသားရှင်းလင်းသည့်နည်းတူ နက်ရှိုင်း၍ အဓိပ္ပာယ်ထွေပြားလှပါသည်။ ၎င်းစာအုပ်ကို ပြန်ဆိုရန် ဒေါ်ခင်လေးမြင့်ထက် မည်သူကများ ထိုက်တန်ပါမည်နည်း။ ဒေါ်ခင်လေးမြင့်သည် သူမ၏ ဘဝကို ပြင်သစ်စာပေ၌ မြှုပ်နှံကာ လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးနောက် Saint~ Exupe'y ၏ ဘဝနှင့် စာပေ'ကို ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ ပြုစုခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

Saint~Exupe'y သည် မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။

အတိုဆုံး ပြောရပါလျှင်မူ ခေတ်ပေါ်ရဲဝံ့စွန့်စားသူ၊ လေယာဉ်မောင်း သမားနှင့် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကို ၂၀ ရာစု အစ ဖြစ်သော ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ သူသည် ခေတ်သစ်ကမ္ဘာကြီးတွင် သမုဒ္ဒရာနှင့် ကမ္ဘာတိုက်ကြီးများကို သက်စွန့်ဆံဖျားဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်သည့်

အစောဆုံး လေယာဉ်မှူးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ၏ လေယာဉ်မှူး အတွေ့အကြုံများကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ် အသုံးပြု၍ "Courrier Sud" နှင့် "Vol de nuit" ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ၎င်းစာအုပ်များမှာ ကမ္ဘာ့စာပေနယ်တွင် ထင်ရှားလှပါသည်။ မင်းသားလေး ဝတ္ထုတွင်လည်း စာရေးသူသည် သဲကန္တာရအတွင်း လမ်းပျောက်နေသည့် လေယာဉ်မှူးတစ်ဦးနှင့် ထူးခြားသည့် အတွေးအမြင်ရှိသော ကလေးငယ်တစ်ဦးတို့ တွေ့ဆုံပုံကို ရေးသားထားပါသည်။ Saint-Exupe'y သည် ၁၉၄၄ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း လေယာဉ်ပျက်ကျသေဆုံးကြောင်း သိရပေသည်။

မင်းသားလေး ဝတ္ထုသည် ဘာကြောင့် ကမ္ဘာ့စာပေလောကက အုတ်အော်သောင်းတင်း ချိုးပနေကြပြီး နိုင်ငံများစွာက ဘာသာမျိုးစုံဖြင့် ပြန်ဆိုကြပါသနည်း။ ဖြစ်နိုင်ခြေသည် မင်းသားလေး ဝတ္ထုထဲမှာပင် ရှိပါသည်။ ဝတ္ထု၏ ဇာတ်လမ်းမှာ လေယာဉ်မောင်းသမား တစ်ဦးနှင့် စကြဝဠာတစ်ခွင်ခရီးနှင့်ခဲ့ပြီး လူသားများစွာနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကလေးငယ်တစ်ဦး(မင်းသားလေး) တို့ တွေ့ဆုံခန်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဇာတ်လမ်းဆင်၍ ချစ်စဖွယ် ရေးဖွဲ့ထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ပင်ကိုရေးဟန်မူသစ်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပေသည်။ မင်းသားလေးသည် အပေါ်ယံအားဖြင့် ကလေးပုံပြင်တစ်ပုဒ် ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကူးယဉ်သက်သက် မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဘီလူးများ အကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ လူသားများ ကျင်လည်ရာ လူ့လောက အကြောင်းနှင့် လူသားတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ရေးဖွဲ့တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဝတ္ထုကို 'ဗော်လတဲ' ရေးဟန်ဖြင့် ပြုစုခဲ့ပြီး စကြဝဠာလောကအတွင်းရှိ လူသားတို့၏ အတ္တမာနတရားကို ကလေးငယ်၏ ရှုထောင့်မှ အရှိအတိုင်း တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ Saint-Exupe'y ၏ ရေးဟန်ကို ကမ္ဘာ့စာပေနယ်တွင် ကျယ်ပြန့်စွာ လိုက်နာ ရေးသားနေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အပေါ်ယံအားဖြင့် ရိုးစင်းသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သော်လည်း နောက်ကွယ်တွင် နက်နဲသော အတွေးအခေါ်များ ပါရှိပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် Saint-Exupe'y သည် သူနှင့် ခေတ်ပြိုင်စာရေးဆရာများ ဖြစ်ကြသော Georges Duhamel နှင့် Bermanos တို့ကဲ့သို့ လူမဆန်သော အကြင်နာကင်းသည့် မျက်မှောက်ခေတ် အနောက်တိုင်း စက်မှုအတတ်ပညာ ယဉ်ကျေးမှု အကြောင်း ဝေဖန်သုံးသပ်တင်ပြခဲ့ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် မင်းသားလေး ဝတ္ထုသည် စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်း ပုံစံဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ‘မင်းသားလေး’မှာလည်း ဥပမာပေး တင်စားထားသော စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်ကောင်ဖြစ်ပြီး မေတ္တာ၊ သံယောဇဉ် တို့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြန်လည် သုံးသပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းသားလေး သည် လှည့်ဖြားပြောင်းလဲပြီး ရက်စက်တတ်သော နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်ကို တွယ်တာလျက် ရှိသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လူတို့သည် အရာတစ်ခုကို ကမ္ဘာပေါ် တွင် တစ်ခုတည်းရှိခြင်း၊ သူမတူခြင်း အကြောင်းတစ်ခုတည်းကြောင့် ချစ်ခင် စွဲလမ်းခြင်းမဟုတ်။ (မင်းသားလေးသည် နှင်းဆီပန်း တစ်ခင်းလုံး တွေ့ဖူး သော်လည်း ယင်း၏ ဂြိုဟ်ပေါ်ရှိ နှင်းဆီပန်းလေး တစ်ပွင့်ကိုသာ ချစ်ခင်ခြင်း ဖြစ်သည်။) မိမိစွဲလမ်းခြင်းကြောင့် ယင်းအရာသည် သူမတူရခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။ မိမိအတွက် အစားထိုးမရအောင် တန်ဖိုးထားသော အရာ ဆိုသည်မှာ စင်စစ် ထိုအရာအတွက် မိမိရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရသော ကြိုးစားအားထုတ်မှုပင် ဖြစ်ပေသည် ဟူသော သင်ခန်းစာကို မြေခွေးက မင်းသားလေးအား သင်ကြား ပေးခဲ့ပေသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် မင်းသားလေးသည် အမှန်တရားကို၊ သစ္စာအလှကို ကလေးအမြင်ရှုထောင့်မှ ရိုးသားလှပစွာ တင်ပြထားသော ခေတ်သစ် စိတ်ကူးယဉ် ဝတ္ထု ဖြစ်ပေသည်။

*M.DIDIER MAULE
Cultural Attache
Embassy of France*

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ကျွန်မ ခုနစ်နှစ်သမီး အရွယ်၌ အိပ်ရာလိပ်တစ်လိပ်၊ သေတ္တာတစ်လုံး နှင့် စိန်ပန်း ကွန်ဗင့်ကျောင်းသို့ အိမ်က ပို့လိုက်သည်။ ကျွန်မတို့၏ အဆောင် များမှာ ပြင်သစ်မယ်သီလရှင် ဖြစ်သည်။ ညအခါ မျက်နှာဖြူမယ်သီလရှင် များ စုဝေး၍ စကားပြောကြသောအခါ သူတို့စကားသံမှာ အင်္ဂလိပ်စကားသံ နှင့် လုံးဝ မတူဘဲ အသံတစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ ထိုအသံကို နားထောင်၍ ကောင်းလိုက်တာဟု ကျွန်မ စွဲလမ်းစပြုလာသည်။ ကျောင်းတွင် နှစ်နှစ်ခန့် ကြာမှ မယ်သီလရှင် အချို့ သူတို့အချင်းချင်းပြောသောစကားသည် အင်္ဂလိပ် စကား မဟုတ်ဘဲ ပြင်သစ်စကားဖြစ်မှန်း သိလာသည်။

ကျွန်မမှာ ကလေး အရွယ်ကပင် ပြင်သစ်စကား ပြောသံကို ကြားရ လျှင် နားထောင်၍ ကောင်းလွန်းသဖြင့် တစ်ခဏမျှ ငေး၍ စိုက်၍ နားထောင် နေတတ်လေ့ ရှိသည်။

စိန်ပန်းကွန်ဗင့်ကျောင်းတွင် ခုနစ်တန်းသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားသက်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့် ရှိလာသည်။ ကျွန်မကို သူငယ်တန်းလေးမှ စ၍ ဆယ်နှစ်တိုင်တိုင် အမြဲတမ်း အုပ်ထိန်း စောင့်ရှောက် သူမှာ ပြင်သစ်မယ်သီလရှင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်မက ပြင်သစ်အသံကို ကြိုက်ကြောင်း၊ ပြင်သစ်စကားပြောတတ်ချင်ကြောင်း ပြောသည့်အခါတိုင်းပင် ပြုံး၍နေတတ်သည်။ တစ်လုံးစ၊ နှစ်လုံးစ ကျွန်မကို ဆိုခိုင်းကြည့်သည်။ ကျွန်မ ဆယ်တန်းအောင်သောအခါ၌ ကံအားလျော်စွာ ပြင်သစ်အသံကို စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်နေသော ကျွန်မကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း ပြင်သစ်စာဌာနက လာခဲ့ဟော့ဟု လက်ယပ်ခေါ်နေသည်။

တက္ကသိုလ်၌ ပြင်သစ်စာသင်သည်ဟု သိသိချင်း ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပြင်သစ်စာပေ၊ အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ တက္ကဗေဒ သုံးဘာသာယူရန် ရွေးချယ်လိုက်သည်။ ကျွန်မ မိခင် ဂျာနယ်ကျော်မမလေးက ပြင်သစ်စာ မယူရန် ကန့်ကွက်သည်။ ပြင်သစ်ဘာသာယူမည့်အစား စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာယူရန် အပြင်းအထန် တိုက်တွန်းသည်။ ပြင်သစ်ဘာသာသည် ကျွန်မငယ်စဉ်က စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်နေသော ဘာသာတစ်ရပ်ဖြစ်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်ဘဲ ကျွန်မမိခင်နှင့် သဘောထားချင်း ကွဲလွဲသွားကြသည်။ မိခင် ဂျာနယ်ကျော်မမလေးသည် မြန်မာစာယူရန် တိုက်တွန်းချက် မအောင်မြင်၍ များစွာ စိတ်ပျက်သွားသည်။

နောက်ဆုံး ဝိဇ္ဇာတန်းကို ပြင်သစ်စာပေ၊ အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ သဘာဝတ္ထဗေဒနှင့် ကျွန်မ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ အစိုးရက ပြင်သစ်စာသင်ရန်အတွက် ပြင်သစ်ပြည်သို့ ပညာတော်သင်များ ရွေးချယ်သော အခါ၌ ဝမ်းသာလွန်း၍ လျှောက်လွှာ ပြေးတင်သည်။ ကျွန်မကို ရွေးချယ်ကြပါရန် ဆုတောင်းလိုက်ရသည်မှာ အမော။ ကျွန်မ ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့သဖြင့် အမောပြေခဲ့ရသည်။

ပြင်သစ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီးနောက် ပြင်သစ်စာသင်ယူသည့် အခါတွင် မင်းသားလေးနှင့် စတင် တွေ့ရတော့သည်။ မင်းသားလေး ဝတ္ထုကို နှစ်သက်လွန်း၍ လက်က မချ၊ တကိုင်းကိုင်းဖြင့် အခေါက်ခေါက် အခါခါ နားမလည် နားလည်အောင် ကြိုးစား၍ ဖတ်ယူရသည်။ ပြင်သစ်ပြည်၌ ပြင်သစ်စာသင်ကြားသူတိုင်း ဤဝတ္ထုကို ဖတ်ကြရသည်။

ထိုသို့ ဖတ်ရင်းမှ မင်းသားလေးကို ရေးသားသွားသော ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး အန်တွမ်း ဒီစန်တက်ဇူပေရီကို ချစ်ခင်ကြည်ညိုလေးစားမိလာသည်။ စာရေးဆရာကြီးမှာ အသက်ငယ်ငယ်ဖြင့် လေယာဉ်ပျက်ကျသေဆုံးသွားခဲ့သည်။ မင်းသားလေး သေဆုံးခါနီး၌ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ အခန်းသို့ ရောက်လာတိုင်းပင် ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီးကိုပါ ဖျတ်ခနဲ သတိရကာ ရင်ထဲ၌ တသသ လွမ်းဆွတ် ကြေကွဲရလေသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတော် အစိုးရက ကျွန်မကို ပြင်သစ် ပြည်သို့ ပြန်လွှတ်သောအခါ၌ ပြင်သစ်ပြည်သို့ ခြေချမိတာနှင့် ရှေးဦးစွာ မင်းသားလေးကို သတိရမိသည်။ မင်းသားလေးကို သတိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စာရေးဆရာကြီး စန်တက်ဇူပေရီကိုပါ သတိတရရ ဖြစ်မိသည်။

ပြင်သစ်ပြည် ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်ကြားနေဆဲ တစ်ဖက်မှလည်း ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ်၌ မဟာဝိဇ္ဇာတန်း တက်ခွင့်ပြုရန် ကြိုးစားရသည်။ ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ် မဟာဝိဇ္ဇာတန်းတွင် ပြင်သစ်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ တက်သော မဟာဝိဇ္ဇာတန်းနှင့် နိုင်ငံခြားသားများတက်သော မဟာဝိဇ္ဇာတန်း နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားထားသည်။ ဒေါက်တာဘွဲ့လည်း ထို့အတူ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားသားများတက်သော မဟာဝိဇ္ဇာတန်းတွင် ကျွန်မ တက်ခွင့် ရသည်။ ၎င်း မဟာဝိဇ္ဇာတန်းအတွက် နောက်ဆုံး ကျမ်းပြု စာတမ်းရေးရန် အချိန်ကျရောက်လာသောအခါ၌ စိတ်၌ အလွန် နှစ်ခြိုက် ကြည်ညိုလေးစား မိသော စာရေးဆရာကြီး စန်တက်ဇူပေရီအကြောင်းကို ကျမ်းပြုရေးသားရန် ပြင်းထန်စွာ ဆန္ဒပေါ်လာသည်။ ထိုဆန္ဒကြောင့် စန်တက်ဇူပေရီ ရေးသားထား ခဲ့သော စာပေအားလုံးကို စုဆောင်းလေ့လာဖတ်ရှု ဆည်ပူးရတော့သည်။

စန်တက်ဇူပေရီကို ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် ပြင်သစ်ပြည်၌ မွေးဖွားသည်။ လူလားမြောက်လာသော အရွယ်၌ ပြင်သစ်လေတပ်မတော်တွင် စတင် အမှု ထမ်းသည်။ စစ်တပ်မှ ထွက်လာသောအခါ လေယာဉ်မှူးဘဝဖြင့် အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းပြုရင်း အာဖရိကမြောက်ပိုင်း၌ စာပို့လေယာဉ်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ခဲ့ သည်။

‘ကူရီယေဆယူဒ် (Courrier Sud) အမည်ရှိ သူ၏ ပထမဆုံး ဝတ္ထုကို ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေသည်။ အာဂျင်တင်းတွင် လေယာဉ်ပျံသန်း အမှုထမ်းပြီးနောက် ‘ဗောလ်-ဒါ-နွီး (Vol de nuit)’ ကို ထပ်မံရေးသား ထုတ်ဝေ၍ တစ်မဟုတ်ချင်း နာမည်ကျော်ကြားလာသည်။ လေယာဉ်မှူးဘဝ ကို မစွန့်ဘဲ ပါရီနှင့် ဆိုင်ဂုံ လေယာဉ်ပျံသန်းချိန် နှုန်းထားကို စံချိန်သစ်တင်ရန် ကြိုးပမ်းရာဝယ် အာဖရိက သဲကန္တာရတွင် လေယာဉ်ပျက်ကျ၍ သူနှင့်စက်ပြင် ဆရာတစ်ဦးမှာ ရေငတ်၍သေလုမတတ် ခံစားခဲ့ရသည်။ အာရပ်လူမျိုးတစ်ယောက် အကူအညီဖြင့် ဒုက္ခဘေးမှ လွတ်မြောက်လာပုံကို ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ‘တဲရ်-ဒေ ဇော်မ် (Terre des hommes)’ ၌ ရေးသားခဲ့သည်။ သူသည် စပိန်၊

ရုရှ နှင့် တောင်အမေရိကတိုက် စွန့်စားခန်း ဘဝအတွေ့အကြုံများကို တွေ့ကြုံလာပြီးမှ ထုတ်ဝေသော ဝတ္ထု ဖြစ်သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် သူသည် လေယာဉ်မှူးဖြစ်ပြီး ပြင်သစ်ပြည် ကျဆုံးသွားသောအခါ၌ အမေရိကန်သို့ ထွက်ပြေးသွားသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် နေထိုင်ရင်း ‘ပီလော့ဒီဒါဂ်ရ်(Pilote de guerre)’ ဝတ္ထု၊ ‘လက်ထိရ်-အား-အန်-အိုတာဂျီ(Lettre a' un otage)’ နှင့် ‘လာပတီးပရန့်စ်(Le Petit Price)’ ဝတ္ထုတို့ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ‘စီတာဒယ်(Citadelle)’ စာအုပ်မှာ သူသေဆုံးပြီးမှ ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်တပ်များနှင့်အတူ မြောက်အာဖရိကတိုက်သို့ ပြန်လာပြီး ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်ပျံကို ပျံသန်းနေဆဲ မြေထဲပင်လယ်ပေါ်၌ ပျက်ကျ သေဆုံးသွားရှာသည်။

သူသည် လေယာဉ်မောင်းသမားဖြစ်ရုံမက ပြင်သစ်ပြည်၌ ကျော်ကြားသော စာဆိုတော်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူရေးသားခဲ့သောဝတ္ထုတိုင်း၌ နက်နဲစွာ တွေးခေါ်ယူရသော အချက်များစွာနှင့် အခြေခံထားသည်။ နှိုင်းယှဉ် တင်စားချက်တို့၌လည်း အပေါ်ယံဖတ်ရှုလျှင် အကြောင်းအရာရိုးရိုးလေးလိုနှင့် ထိုရိုးရိုးသာမည အကြောင်းအရာ၏ ထူးခြားသော လေးနက်မှုကို ဖော်ပြနိုင်၏။ သူ့စာများကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ မဖတ်ရှုရန် သူကိုယ်တိုင်က မှာကြားထားသည်။ အမှတ်မထင် သတိမမူဘဲ ရှိတတ်သော လောက၏ ဟာကွက် ပျော့ကွက်နှင့် လောက၌ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်ခြင်းများ၊ အချည်းနှီးကိစ္စများဖြင့် ဒုက္ခ ရှာနေကြခြင်း စသည့် သဘောတရားအလုံးစုံတို့ကို ဖွဲ့ငုံ အခြေပျိုးထား၍ သူ့စာများသည် ခဏပန်းဖြင့် ခြောက်သွေ့ညှိုးနွမ်းသွားမည့် စာပေမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ တူးဖော်၍ မဆုံးနိုင်ဘဲ ရှည်လျားသော အမြစ်တွယ်ထားသည့် စာပေများ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်မ ဆိုချင်ပါသည်။

ကျွန်မမှာ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ သူ့စာပေများကို အဘက်ဘက်မှ နားလည်အောင် ခက်ခဲစွာ လေ့လာဖတ်ရှု ကြိုးစားခဲ့ပြီးနောက် ကျမ်းပြုရေးသား၍ တင်သွင်းလိုက်သည်။

ဘွဲ့ပေးရန် ခေါ်ယူစစ်ဆေးသည့်နေ့က မဟာဝိဇ္ဇာတန်း ပြင်သစ်တိုင်းရင်းသား သုံးယောက်နှင့် ကျွန်မပါ လေးယောက် ပါမောက္ခများ၊ ဂျူရီလူကြီးများ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်သွားရသည်။ ကျွန်မ ကျမ်းပြုရေးသား

တင်သွင်းထားသော စာရေးဆရာကြီး စန်တက်ရူပေရီနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုဘွန်း တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခများက ကျွန်မကို ဝိုင်း၍ မေးမြန်းကြသော မေးခွန်းများ သည် ချက်ချင်း လက်ငင်း ငှက်ဖျားဝင်လာတော့မတတ် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ကျောချမ်းသွားစေမည့် မေးခွန်းမျိုးများဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ခွန်း မေးခွန်းထုတ် ကြသည်။

ဤစာရေးဆရာကြီး၏ အကြောင်းကို ကျမ်းပြုရန် သာမန်ကြိုးစား မှုနှင့် မဖြစ်။ ပြင်သစ်တိုင်းရင်းသား ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သူ့ အကြောင်းအရာ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူ့စာပေများကို အဘက်ဘက်မှ ကုန်စင်နှံစပ် အောင် သိရှိထားမှ ဖြစ်မည်ဟု ရှေးမဆွက ကြိုတင်၍ သိနှင့်သော အသိဖြင့် အထူးအားသွန် ကြိုးစားခဲ့မှုကြောင့်သာ မေးခွန်းတိုင်းကို ချောမောစွာ ဖြေနိုင် ခဲ့သည်။

မဟာဝိဇ္ဇာတန်းအောင်မြင်သော ဘွဲ့စာရင်းတွင် ကျွန်မနာမည်ကို မြင်လိုက်ရသော အခါ၌ ဝမ်းသာလွန်း၍ ဂုဏ်ထူးဖြင့် အအောင်ပေးချက်ကို ရုတ်တရက် မမြင်မိဘဲ မွန်နေသည်။ ကျွန်မနှင့်အတူအောင်သော ပြင်သစ် ကျောင်းသားက ‘အောင်စာရင်းမှာ ဂုဏ်ထူးရေးထားတယ်၊ မတွေ့ဘူးလား’ ဟု ပြလိုက်မှ ဂုဏ်ထူးရမှန်း သိရတော့သည်။ ဤတွင်မက ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ် ၌ မဟာဝိဇ္ဇာတန်း ဂုဏ်ထူးဘွဲ့ မဟုတ်ဘဲ ပြင်သစ်မဟာဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးဘွဲ့နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သည်ဟု ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ်က အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။

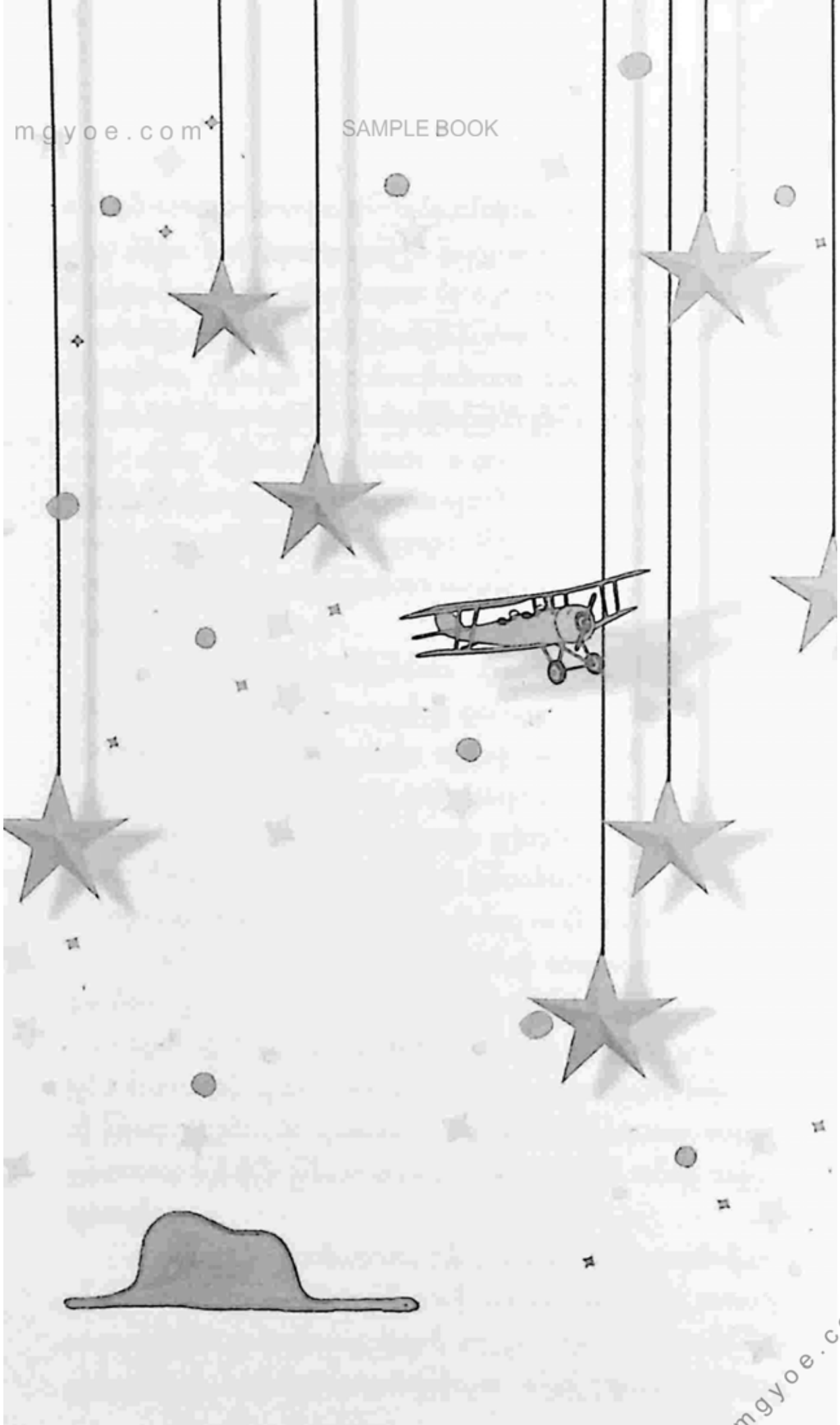
ပြင်သစ်ဘွဲ့ကို ဤပုံရရှိခြင်းသည် စင်စစ် စာရေးဆရာကြီး စန်တက် ရူပေရီ၏ကျေးဇူး မကင်းပေ။ ပြင်သစ်မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံသိရှိရ သော နေ့က သူ့ကို ကြည်ညိုလေးစားသောအားဖြင့် ဆိုဘွန်းတက္ကသိုလ်တွင် ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့် သူ့အကြောင်းကို ကျမ်းပြုရေးသားထားခဲ့သလို မြန်မာပြည် သို့ ပြန်ရောက်လျှင်လည်း သူရေးခဲ့သော ဝတ္ထုများထဲမှ မင်းသားလေးဝတ္ထုကို မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုပြီး မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်လက်ဝယ်သို့ အပ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချခဲ့သည်။

ဤဝတ္ထုကို ပြင်သစ်ဘာသာမှ ပြန်ယူခြင်းဖြစ်၍ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ် နှင့် နီးစပ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ဘာသာပြန်ရပါသည်။ အကယ်၍ ဘာသာပြန်ချက် ချွတ်ချော်အားနည်းချက် တွေ့ရှိခဲ့ပါလျှင် စာရေးဆရာကြီး၏ ချွတ်ယွင်းချက် မဟုတ်ဘဲ ဘာသာပြန်သူ၏ မပြည့်စုံချက်ဟု မှတ်ယူ၍

ခွင့်လွတ်ပါရန် တောင်းပန်လိုပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဤဝတ္ထုနှင့် ဤစာရေးဆရာကြီးကို ကျွန်မ ဤမျှ
စွဲလမ်း နှစ်ခြိုက်ရခြင်းမှာ သူသည် အလွယ်ကူဆုံး စကားလုံးကို သုံးလျက်
အလေးနက်ဆုံး အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းကြောင့် နှစ်ခြိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဤဝတ္ထုကို ဖတ်ရှုသော စာဖတ်ပရိသတ်သည် ကျွန်မနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ
တစ်သဘောတည်း နှစ်ခြိုက် ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် မျှော်လင့်မိပါသည်။

ခင်လေးမြင့်

Antoine de Saint-Exupéry

လိယုန်ဗက်-သို့

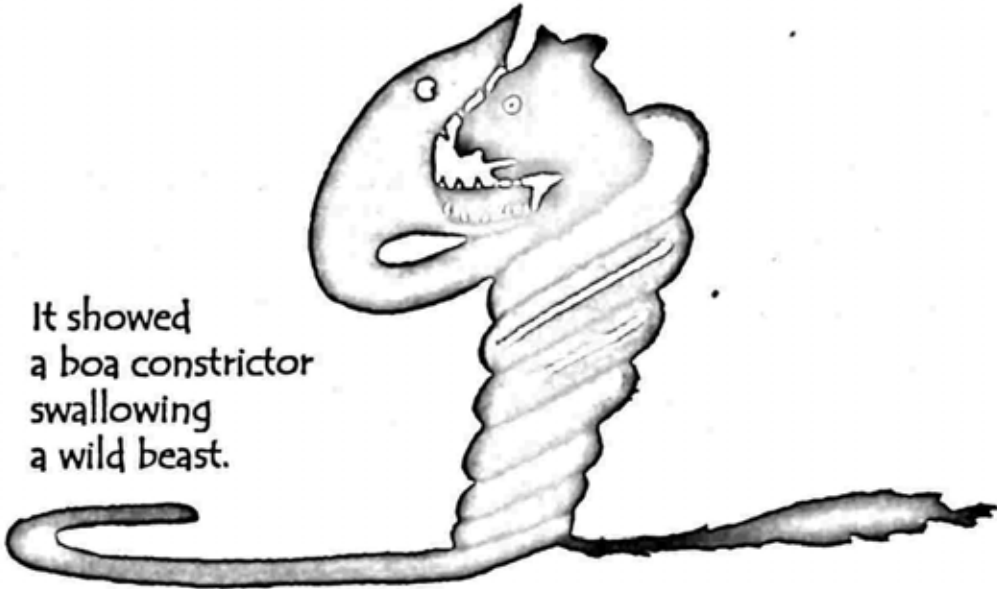
ကျွန်တော့် စာအုပ်သည် လူကြီးများအတွက် ရည်မှန်းရေးသားထားသောကြောင့် ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုသော ကလေးများသည် ကျွန်တော့်အား ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် တောင်းပန်လိုပါသည်။ ကျွန်တော့်တွင် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်များ ရှိပါသည်။ လိယုန်ဗက်သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ကျွန်တော်၏ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်၌ အခြား အကြောင်းပြချက်လည်း ရှိပါသေးသည်။ လိယုန်ဗက်သည် ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်မျှ အထိ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသည် ဆိုပါမူ ကလေးများနှင့် ပတ်သက်သော စာပေများအထိ နားလည်ကြွယ်ဝပါသည်။ ထို့အပြင် တတိယ အကြောင်းပြချက်လည်း ရှိပါသေးသည်။ အအေးထုထဲ၌ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေရှာသော လိယုန်ဗက်သည် ပြင်သစ်ပြည်၌ ရှိပါသည်။

သူ့အဖို့ နှစ်သိမ့်မှုလိုနေပါသည်။ အထက်ပါ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့သော အကြောင်းပြချက်များ မလုံလောက်သေးပါက ဤစာအုပ်ကို တစ်ချိန်တုန်းက ကလေးဖြစ်ခဲ့သော လိယုန်ဗက်အတွက် ရည်ညွှန်းလိုပါသည်။ မည်သူမဆို အရွယ်ရောက်သော လူကြီးတိုင်းသည် ကလေးဖြစ်ခဲ့ဖူးကြပါသည်။ (များသောအားဖြင့် အရွယ်ရောက် လူကြီးတိုင်းသည် မိမိတို့၏ ကလေးဘဝကို ပြန်၍ အမှတ်ရသူများမှာ နည်းပါးကြပါသည်။) ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်၏ ရည်ညွှန်းချက်ကို အသစ်တစ်ဖန် ပြင်ဆင်၍ လိယုန်ဗက်၏ ကလေးဘဝကို ရည်ညွှန်းလိုက်ရပါသည်။

1

ကျွန်တော် ခြောက်နှစ်သား အရွယ်က သက်ရင့် တောကြီးများနှင့် ပတ်သက်သော သဘာဝမှ တကယ့်ပုံပြင်များဟု ခေါ်သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲ၌ အလွန်ထူးဆန်းသည့် ရုပ်ပုံတစ်ပုံကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ၎င်းရုပ်ပုံမှာ အဆိပ် မရှိသော မြွေကြီးတစ်ကောင်က သားရဲတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်လုံးကို မျိုထားသည့်ပုံ ဖြစ်သည်။

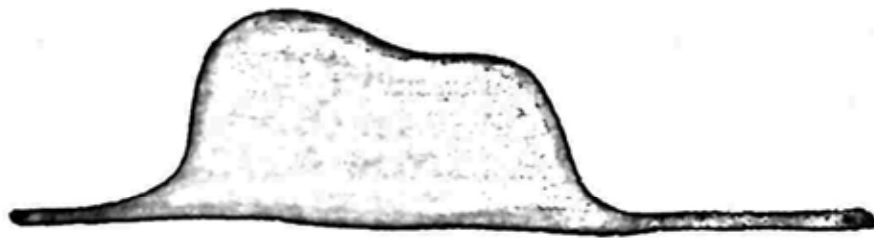
It showed
a boa constrictor
swallowing
a wild beast.

အထက်က ဖော်ပြထားသော ပုံအတိုင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဆိုသည်မှာ အဆိပ်မရှိသော မြွေများသည် ၎င်း၏ အစာကို မဝါးဘဲနှင့် တစ်ကောင်လုံးကို မျိုချလေ့ရှိသည်။ တစ်ကောင်လုံးကို မျိုချပြီးသည့်နောက် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘဲ အစာမကြေမချင်း ခြောက်လကြာမျှ အိပ်စက်နေတတ် ကြသည်။

တောတွင်းရှိ အဆန်းတကြယ်များကို ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ချင့်ချိန်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော့်အလှည့်တွင် ကျွန်တော်၏ ပထမဆုံးပုံကို ရောင်စုံခဲတံတစ်ချောင်းဖြင့် အောင်မြင်စွာ ဆွဲဖြစ်တော့သည်။ ကျွန်တော်၏ ပထမဆုံးသော ပုံသည် ဤအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်လက်ရာမွန်ကို လူကြီးသူမများအား လိုက်လံပြသကြည့် ပါသည်။ ဤပုံသည် 'ကြောက်စရာ ကောင်းစေသလား' ဟု ၎င်းတို့ကို မေးကြည့် သည်။

'ဦးထုပ်ပဲ၊ ဒါများ ကြောက်စရာလား' ဟု သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ပြန်ဖြေကြသည်။

ကျွန်တော် ရေးဆွဲသော ပုံသည် ဦးထုပ်တစ်လုံးပုံ မဟုတ်ပေ။ ဆင် တစ်ကောင်လုံးမျိုထားသော အဆိပ်မရှိသည့် မြွေတစ်ကောင်၏ ပုံသာ ဖြစ်သည်။ မြွေအတွင်း၌ရှိနေသော ပုံကို ပေါ်အောင်ဆွဲပြတော့မှပင် လူကြီးများ နားလည်နိုင်တော့သည်။ လူကြီး ဆိုသည်မှာ အမြဲတမ်း ရှင်းလင်းချက်များ ရမှသာ ကျေနပ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်၏ ဒုတိယပုံမှာ အောက်ပါပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရေးဆွဲထားသော ဆင်မျိုထားသည့် မြွေပုံကို ဘေးဖယ် ထားခိုင်းပြီး ပုံဆွဲမည့်အစား ပထဝီဝင်၊ သမိုင်း၊ သင်္ချာနှင့် သဒ္ဒါတို့ဘက်သို့ သာ ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားလာအောင် လူကြီးသူမများက ကျွန်တော့်အား တိုက်တွန်း ကြသည်။ လူကြီးများ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့် တစ်နေ့တွင် ပန်းချီဆရာတစ်ဦး အဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာနိုင်စရာရှိသည့် ကျွန်တော်၏ နောင်ရေးတစ်ခုလုံးကို ကျွန်တော်သည် ခြောက်နှစ်သားအရွယ်မှစ၍ စွန့်လွှတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်ရေးဆွဲသော ပုံ(၁)နှင့် ပုံ(၂)တို့မှာ အောင်မြင်မှု မရရှိခဲ့ ခြင်းကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျသွားရသည်။ လူကြီးသူမများသည် မည်သည့်ကိစ္စ မဆို သူတို့ အလိုအလျောက် နားလည်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကိစ္စဖြစ်ပေါ်တိုင်း လူကြီးများကို နားလည်အောင် အမြဲတမ်းရှင်းပြနေရသည်မှာ ကလေးများအဖို့ စိတ်မောစရာ ကောင်းလှသည်။

ထိုအကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် ကျွန်တော့်ဘဝခရီးအတွက် နောက်ထပ် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ရွေးချယ်ခဲ့ရသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းမှာ လေယာဉ်ပျံ အမောင်း သင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကို ကျွန်တော် အနည်းငယ် လှည့်ပတ် ပျံသန်းခဲ့ပါသည်။ တိကျလှသော ပထဝီဝင်ဘာသာသည် ကျွန်တော့်ကို များစွာ အထောက်အကူ ပေးခဲ့သည်။ မျက်လုံးဖြင့် တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ရုံနှင့် တရုတ်ပြည် နှင့် အရီဇိုးနားပြည်ကို ခွဲခြား သိရှိနိုင်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် ညအချိန်၌ လမ်းပျောက်ဆုံးနေခဲ့ပါက ဤအတတ်ပညာသည် များစွာ အသုံးကျသော ပညာရပ် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် လူပေါင်းမြောက်မြား စွာနှင့် တွေ့ဆုံ ဆက်ဆံခဲ့ရသည်။ များသောအားဖြင့် လူကြီးသူမများသည် အရာရာကို အကျိုးနှင့်အကြောင်းနှင့် ရေးကြီးခွင့်ကျယ် ပြုလုပ်တတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုလူကြီးသူမများနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရပြီးလျှင် ၎င်းတို့နှင့် လက်ပွန်းတတီး နီးကပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရသော်ငြားလည်း သူတို့ အပေါ်၌ ထားရှိသော ကျွန်တော်၏ ထင်မြင်ချက်များသည် လုံးဝ တိုးတက်သွား ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ထိုသို့သော လူကြီးသူမများထဲမှ အမြင်ကျယ်လိမ့်မည် ထင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို တွေ့ရသည့်အခါ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကျွန်တော်၏ လက်ဝယ်၌ အမြဲ သိမ်းထားသည့် ကျွန်တော် ရေးဆွဲခဲ့သော ပုံနံပါတ်(၁)ကို ပြစမ်းကြည့်

သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တကယ် သိ၊ မသိ၊ စူးစမ်းမှု ရှိ၊ မရှိ ကျွန်တော်သိချင်၍ ပြကြည့်ရာတွင် သူကလည်း ‘ဒါဟာ ဦးထုပ်တစ်လုံးပဲ’ ဟုသာ ဖြေလေသည်။

ကျွန်တော်သည် သူ့ကို မြွေများအကြောင်း၊ သဘာဝတောကြီးများ အကြောင်း၊ ကြယ်များအကြောင်းတို့ကို မပြောဆိုလိုတော့ဘဲ သူနှင့် တစ်လေ တည်း တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်အောင် သုံးပုံဖဲအကြောင်း၊ ဂေါက်သီးအကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးအကြောင်းနှင့် လည်စည်းအကြောင်းတို့ကိုသာလျှင် ပြောတော့သည်။ ထိုအခါမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကျွန်တော့်ကို အသိပညာရှင်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ရဘိ သကဲ့သို့ ဝမ်းသာကျေနပ်သွားသည်။

2

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ်ခန့်က ဆာဟာရသဲကန္တာရထဲတွင် လေယာဉ်ပျံ ပျက်ကျခဲ့သည်အထိ တကယ်တမ်းကျတော့ စကားပြောရမည့်သူ ကျွန်တော့်တွင် မရှိပေ။ ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်ပျံမှ စက်ပစ္စည်းတစ်ခု ချို့ယွင်း ကျိုးပဲ့သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပြင်ဆင်ပေးမည့် စက်ဆရာ၊ ခရီသည် တစ်စုံတစ်ဦးမျှ မပါသောကြောင့် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ကြိုးစားပမ်းစား ခက်ခက်ခဲခဲဖြင့် ပြင်ဆင်ရသည်။ ဤဖြစ်ရပ်သည် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ရေသောက်စရာ တစ်ပတ်စာပင် မလုံလောက်ပေ။

ကျွန်တော်သည် ပထမည၌ လူသူများနှင့် မိုင်တစ်ထောင်ခန့်ဝေးကွာသော သဲကန္တာရ၏ သဲပြင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားသည်။ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ သင်္ဘောပျက်၍ ဖောင်တစ်ခုနှင့် မျောပါနေသော သင်္ဘောသားတစ်ယောက် ထက်ပင် ကျွန်တော်၏ဘဝသည် အထီးကျန်နိုင်လှသည်။ နံနက်နေထွက်ချိန်၌ ထူးခြားသော အသံကလေးတစ်ခုက ကျွန်တော့်ကို နှိုးလိုက်သည်။ ထိုအသံကြောင့် ကျွန်တော် မည်မျှ အံ့ဩသွားရသည်ကို သင်တွေ့ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ထိုအသံကလေးကား-

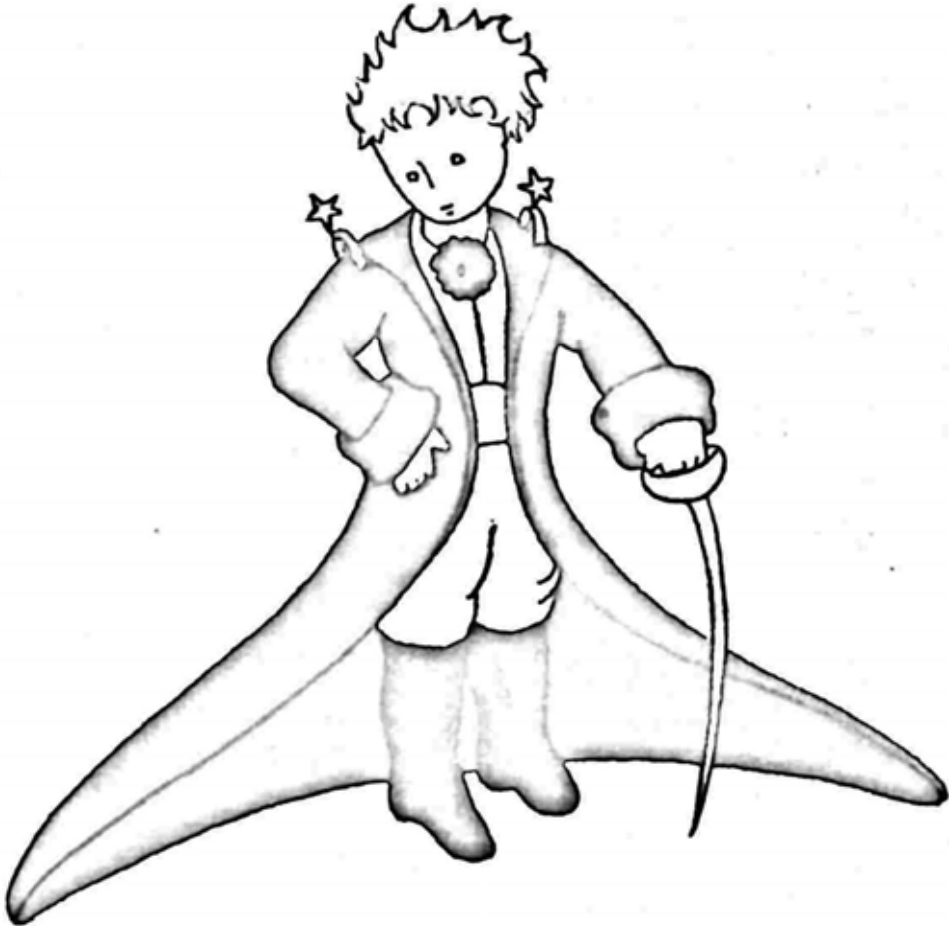
“ဒီမှာခင်ဗျာ...ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို သိုးပုံကလေး တစ်ပုံ ဆွဲပေးပါ”

“ဘာပြောတယ်”

“သိုးပုံကလေးတစ်ပုံ ဆွဲပေးပါ”

ကျွန်တော်သည် မိုးကြိုးပစ်ခံရသကဲ့သို့ ခုန်ထလိုက်သည်။ မျက်လုံးများကို ပုတ်ခတ်၍ ကျွန်တော့် အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုပြီး ကြည့်လိုက်

သည်။ ထိုအခါ အလွန်ထူးခြား၍ သေးငယ်လှသော လူသတ္တဝါကလေးတစ်ဦးကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုလူကလေးသည် တည်ကြည် လေးနက်မှုအပြည့်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို စူးစိုက်စွာကြည့်နေသည်။ ယခု သင်တွေ့မြင်နိုင်သော ရုပ်ပုံလွှာသည် နောင်အခါ၌ ကျွန်တော် အောင်မြင်စွာ ရေးဆွဲလိုက်သော ထိုလူကလေး၏ အကောင်းဆုံး ရုပ်ပုံပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်၏ ရေးဆွဲချက်သည် ကျွန်တော် တွေ့မြင်ရသော ပုံထက် ဆွဲဆောင်မှုများစွာ လိုနေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

Here is the best likeness that, later on,
I was able to make of him.

ဤမင်းသားလေးပုံသည် နောင်အခါ၌ ကျွန်တော်ရေးဆွဲသော အကောင်းဆုံးပုံဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ ကျွန်တော်၏ အပြစ် မဟုတ်ချေ။ ပန်းချီဆရာ ဖြစ်လာမည့် ကျွန်တော်၏ ဘဝကို ခြောက်နှစ်သား အရွယ်ကပင် လူကြီးသူမ များက အားပေးမှု မရှိခဲ့သည့်ပြင် ဖျက်လိုဖျက်ဆီး ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ကျွန်တော်သည် မြေပုံမှ လွဲ၍ အခြား မည်သည့်ပုံကိုမျှ မရေးဆွဲတတ်ပေ။

ကျွန်တော်သည် ရုတ်တရက် မိမိ တွေ့လိုက်ရသော သဏ္ဍာန်ကို မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး၍ အံ့အားသင့်စွာ ငေးကြည့်မိသည်။ သတိရစမ်းစေချင် ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် လူသူနေသော အရပ်နှင့် မိုင်ပေါင်းတစ်ထောင် လောက် ဝေးကွာသော သဲကန္တာရထဲ၌ ရောက်ရှိနေသည်။ ဤမရေရာသော သဲကန္တာရကြီးထဲ၌ ကျွန်တော်၏ လူကလေးသည် လေလွင့်နေသော သဏ္ဍာန်၊ နွမ်းနယ်ပန်းလျနေသော သဏ္ဍာန်၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသော သဏ္ဍာန်၊ ရေငတ်နေသော သဏ္ဍာန်၊ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသော သဏ္ဍာန်တို့ လုံးဝ မရှိပေ။ လူသူနှင့် မိုင်ပေါင်း တစ်ထောင်လောက်ဝေးသော သဲကန္တာရ ကြီးထဲ၌ ကလေးတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးနေသော ပုံသဏ္ဍာန်လည်း မဟုတ်၊ အခြားအသွင်အပြင် ပုံသဏ္ဍာန်လည်း မပေါက်။ နောက်ဆုံး သူ့ကို စကားပြော နိုင်သောအခါကျမှ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

“နေပါဦး၊ မင်း ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ကျေးဇူးပြုပြီး သိုးပုံကလေးတစ်ပုံ ဆွဲပေးပါ”

ဟု သူက ဖြည်းညင်းသော အသံကလေးနှင့် အရေးပါအရာရောက်သည့် ကိစ္စ တစ်ရပ်အနေဖြင့် ပြောကြားနေသည်။

သေဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့နေရသော ဤသဲကန္တာရကြီးထဲ၌ ပုံဆွဲခိုင်းခြင်းသည် မည်သို့မျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု ထင်ရသော်လည်း၊ ကျွန်တော် သည် သူ၏ ဆန်းကြယ်လျှို့ဝှက်သော သတ္တိစွမ်းအင်ကြောင့် သူ့ကို မလိုက် လျောဘဲ မနေနိုင်သဖြင့် ကျွန်တော်၏ အိတ်ထဲမှ စာရွက်နှင့်ခဲတံတစ်ချောင်း ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ပထဝီဝင်၊ သမိုင်း၊ သင်္ချာနှင့် သဒ္ဒါတို့ဘက် ကိုသာ ဂရုစိုက်လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပန်းချီဆွဲရန် လက်နှင့် မတွေ့သဖြင့် ကလေးငယ်အား ‘ပန်းချီဆွဲတတ်ဘူး’ဟု ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဆွဲသာ ဆွဲပါ၊ ကိစ္စ မရှိပါဘူး”

သိုးပုံကလေးကို တစ်ခါမျှ မဆွဲခဲ့ဖူးသောကြောင့် ယခင်က ကျွန်တော် ရေးဆွဲခဲ့ဖူးသော ပုံနှစ်ပုံအနက်မှ မြွေက မျိုထားသောပုံကို ဆွဲပေးလိုက်သည်။ အလွန်တရာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် သူက ပြန်ပြောသည်။

“မဟုတ်ဘူး...မဟုတ်ဘူး၊ ဆင်ကို မျိုထားတဲ့ မြွေပုံကို မလိုချင်ဘူး၊ မြွေဆိုတာ အန္တရာယ်များတယ်၊ ဆင်ဆိုတာကလည်း ပုံပန်းမကျဘဲ ကြီးမားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရှိတယ်။ ကျွန်တော်နေတဲ့နေရာကလေးမှာ ဘယ်အရာမဆို အားလုံးဟာ သေးသေးကွေးကွေးကလေးတွေချည်းပဲ၊ ဒါကြောင့် သိုးပုံကလေးပဲ လိုချင်တယ်၊ သိုးပုံကလေးပဲ ဆွဲပေးပါ”

ကျွန်တော် ရေးဆွဲလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ရေးဆွဲပုံကို သေချာစွာ ကြည့်ပြီးနောက် သူက ပြောပါလေသည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားဆွဲတဲ့ သိုးပုံက မကျန်းမာတဲ့ သိုးပုံသဏ္ဍာန်ကြီး၊ နောက်တစ်ပုံ ထပ်ဆွဲပါ”

ကျွန်တော် ထပ်ဆွဲလိုက်သည်။

ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေက ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံးလိုက်သည်။
 “ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျား ပြန်ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒါ သိုးပုံမှ မဟုတ်ဘဲ
 ဆိတ်ကြီးပဲ၊ ချိုကြီးနဲ့”
 ကျွန်တော် နောက်ထပ် တစ်ဖန် ဆွဲပြန်သည်။

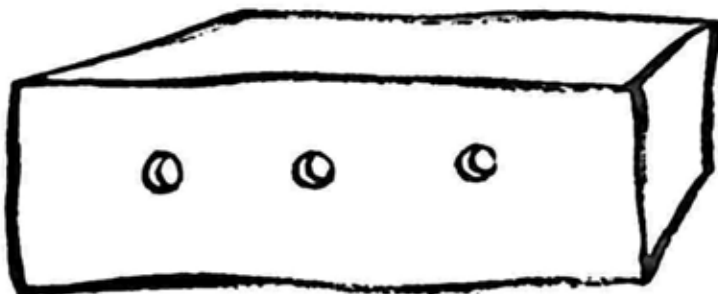

ကျွန်တော် ဆွဲသောပုံကို ယခင်က ပုံများကဲ့သို့ပင် ငြင်းပယ်ပြန်
 သည်။

“ဒီ သိုးကြီးက သိုးအိုကြီး၊ ကျွန်တော် လိုချင်တာက အကြာကြီး
 အသက်ရှင်မယ့် သိုးငယ်ကလေးပုံကို လိုချင်တာ”

ကျွန်တော်သည် အရေးတကြီး အင်ဂျင်စက် အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု
 ပြင်စရာရှိနေသေး၍ ဤတစ်ကြိမ်တွင် သည်းခံစိတ် မမွေးနိုင်တော့ဘဲ ဆွဲထားသော
 ပုံကို ခြစ်၍ မြှောက်လွှင့်ပစ်ပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဟာ သေတ္တာတစ်လုံး၊ မင်းလိုချင်တဲ့ သိုးကလေး ဒီအထဲမှာ
 ရှိတယ်”

အကဲဖြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကလေး၏ မျက်နှာသည် ဝင်းလက်တောက်ပသွားခြင်းကို တွေ့ရ၍ ကျွန်တော် အထူး အံ့ဩသွားမိသည်။

“ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ပုံဟာ ဒီပုံအတိုင်းပဲ၊ ဒီသိုးကလေးစားဖို့ မြက်တွေ အများကြီးလိုလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်သလား?”

“သူ့အတွက် မြက်ရဖို့ လုံလောက်မှာ သေချာပါတယ်၊ ငါ မင်းကို ပေးလိုက်တဲ့ သိုးကလေးဟာ အင်မတန်မှ ငယ်ပါတယ်”

သူသည် သူ့ခေါင်းကို ဆန့်ထုတ်၍ ပုံကို ကဲ၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ပြောသလောက် မသေးပါဘူး၊ ကြည့်စမ်းပါ၊ သိုးကလေး အိပ်နေတယ်”

သည်ပုံ သည်နည်းဖြင့် မင်းသားလေးကို ကျွန်တော်သိကျွမ်းခင်မင် ခဲ့ရသည်။

3

မင်းသားလေး ဘယ်ကလာခြင်းကို သိရှိရအောင် ကျွန်တော် အတော် ကြာမြင့်စွာ လေ့လာယူရသည်။ ကျွန်တော့်ကို တတွတ်တွတ် မေးခွန်းများသာ မေးနေသော မင်းသားလေးသည် ကျွန်တော်၏ မေးခွန်းများကို ကြားဟန်မတူ ပေ။ စကားပြောရင်းမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ့စကားများထဲမှ သူ၏ ရုပ်လုံး ပေါ်လာသည်။ ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင် လိုက်သောအခါ(ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်ပျံပုံကို ကျွန်တော် မဆွဲပြတော့ပေ။ ဆွဲပြလျှင်လည်း ကျွန်တော့်အတွက် ပို၍ပင် ရှုပ်ထွေးပါမည်)။ သူကပင် ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ ဘာအရာဝတ္ထုလဲ”

“ဒါ အရာဝတ္ထု မဟုတ်ဘူး၊ ဒါဟာ ပျံတယ်၊ ဒါလေယာဉ်ပျံ၊ အဲဒါ ငါ့ရဲ့ လေယာဉ်ပျံပဲ”

ကျွန်တော်ပျံနိုင်သည်ဟု သူ့ကို ပြောလိုက်ရခြင်းအတွက် ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူမိသည်။

သည်တွင် သူက အော်၍ မေးသည်။

“ဘယ်လို... ဘယ်လို၊ ခင်ဗျား မိုးပေါ်က ကျလာတာလား”

“အင်း... ဟုတ်တယ်”

ကျွန်တော်က အမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“အို...ရယ်စရာကြီးပဲ”

မင်းသားလေးသည် ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လိုက် ပုံသည် ကျွန်တော့်စိတ်ကို ကလိလိုက်သလို အောင့်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ကံဆိုးမှုကို သူက ပေါ့ပြက်ပြက် မအောက်မေ့ဘဲ အလေးအနက် ထားစေချင်မိသည်။ ထို့နောက် သူက ဆက်၍ ပြောသည်။

“ခင်ဗျားလည်း မိုးပေါ်က လာတာပါလား၊ ခင်ဗျား ဘယ်ဂြိုဟ်က လာတာလဲ”

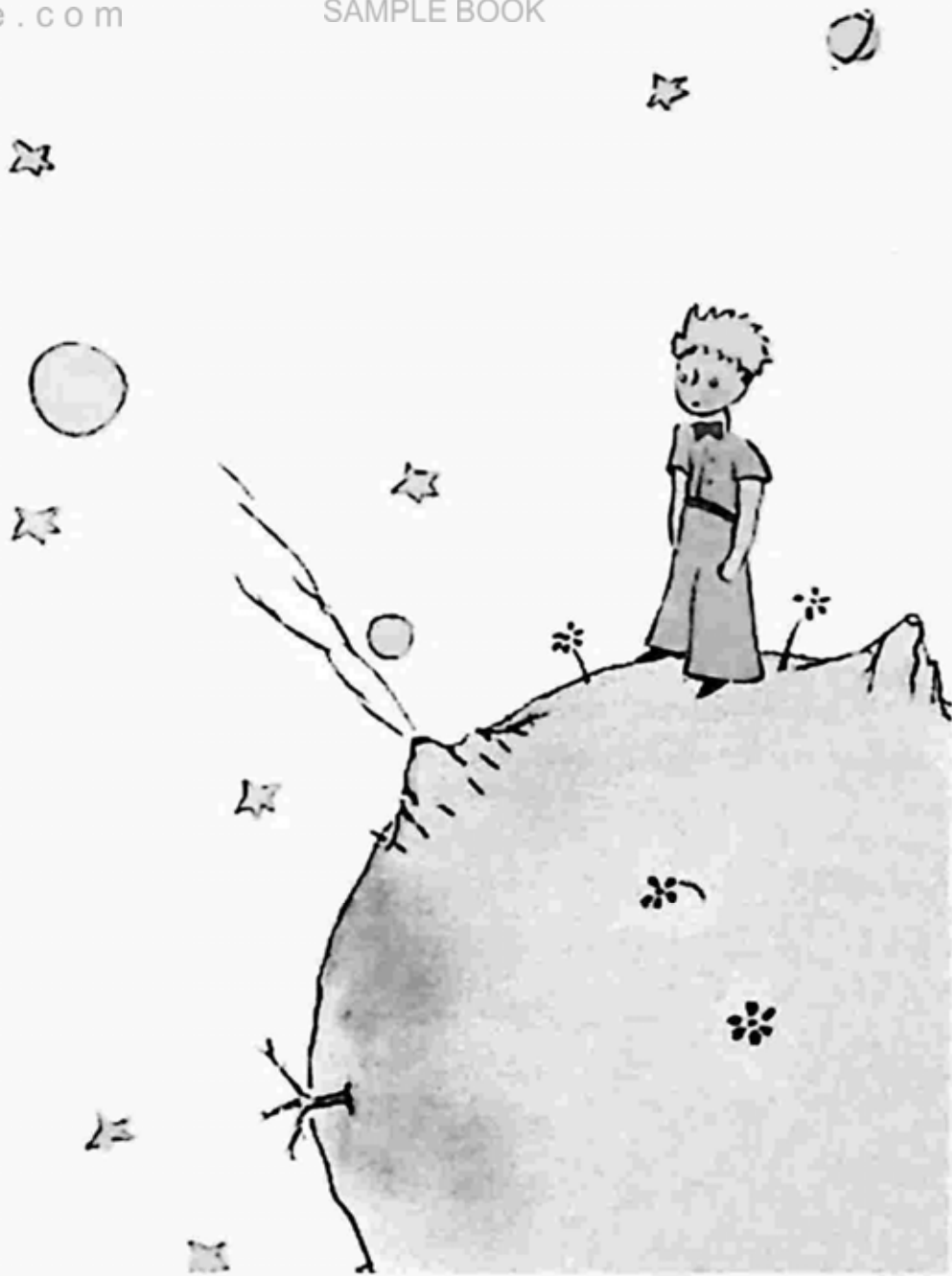
ထိုအချိန်တွင် လျှို့ဝှက်နက်ရှိုင်းသော၊ သူ၏တည်နေရာကို တွေးတော မိလိုက်သော အတွေးရောင်ခြည်ဖြင့် သူ့အား ရုတ်တရက် ကောက်မေးလိုက် သည်။

“မင်းရော တခြားဂြိုဟ်က လာတာလား”

သူက အဖြေ မပေးပေ။ သူ့ခေါင်းကလေးကို ညင်သာစွာ လှုပ်ခါ ပြရင်း ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်မှ သူ့မျက်လုံးများကို မခွာဘဲ နေလေသည်။

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် ခင်ဗျား ဝေးလံတဲ့အရပ်က လာတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ မှားမယ် မထင်ဘူး”

သူသည် ကြာမြင့်စွာ နှုတ်ဆိတ်နေပြီး ဘာမျှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ တွေးတောနေလေသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော် ဆွဲပေးထားသော သိုးပုံကလေး ကို သူ့အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူလျက် သူ့ရတနာထဲ၌ သူ့ကိုယ်သူမြှုပ်နှံ၍ ကသိုဏ်း ရှုနေဘိသကဲ့သို့ အာရုံစိုက်နေသည်။

Original Cover design by
Antoine de Saint-Exupéry

အခြားဂြိုဟ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ယုံကြည်မှုသည် အဘယ်မျှ နိုးကြားလာသည်ကို သိမြင်ခန့်မှန်းနိုင်ကြပါသည်။ ဂြိုဟ်အကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းသိနိုင်ရန် ပို၍ အားထုတ် လိုက်သည်။

“လူကလေး...မင်း ဘယ်က လာတာလဲ၊ မင်းနေတဲ့ နေရာဆိုတာ ဘယ်မှာလဲ၊ ဒီသိုးကလေးကို မင်း ဘယ်ကို ယူသွားမှာလဲ”

အတန်ကြာ ငြိမ်သက်စွာ စဉ်းစားနေပြီးမှ သူက ပြန်ဖြေသည်။

“ခင်ဗျားပေးတဲ့ သေတ္တာရဲ့ ကောင်းကျိုးကတော့ ညကျရင် သိုးကလေး ကို ဒီသေတ္တာထဲမှာ သူ့အိမ်အဖြစ် နေခိုင်းရမယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မင်းလိမ္မာလိုရှိရင် နေ့လယ်နေခင်းမှာ သူ့ကို ချည် ထားဖို့ ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ တိုင်တစ်လုံးပါ ငါ မင်းကို ပေးဦးမယ်”

ကျွန်တော်၏ စကားကမ်းလှမ်းမှုကြောင့် မင်းသားလေးသည် တုန်လှုပ် သွားသည်။

“ချည်ထားရမယ်၊ ဘယ်လို စိတ်ကူးမျိုးပါလိမ့်”

“မင်း သူ့ကို ချည်မထားရင် သူသွားချင်ရာသွားပြီး ပျောက်သွား လိမ့်မယ်”

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေကလေးသည် အားပါးတရ ရယ်ချလိုက်သည်။

“သူ ဘယ်ကိုများ သွားမယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်သလဲ”

“ဘယ်ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ခြေဦးတည့်ရာကိုပေါ့”

မင်းသားလေးသည် လေးနက်စွာ ဖြေလိုက်သည်။

“ကိစ္စ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်နေတဲ့ နေရာဟာ အင်မတန်မှ သေးငယ် လှပါတယ်”

ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော အသံဖြင့် သူက ဆက်၍ ပြောသည်မှာ-

“ဘယ်သူမှ သူ့ရဲ့ အရှေ့တည့်တည့် ခြေဦးတည့်ရာ ခရီးကို ကြာရှည် လေးမြင့် မသွားနိုင်ကြပါဘူး”

4

အိမ်တစ်လုံးစာလောက်မျှ မရှိသော ဂြိုဟ်ကလေးမှ မင်းသားလေး လာကြောင်းကို ဒုတိယ အရေးကြီးသော အကြောင်းတစ်ရပ် အနေနှင့် ကျွန်တော် သိရှိခဲ့သည်။ ထို့အတွက် ကျွန်တော် မအံ့သြမိပါ။ ကမ္ဘာမြေကြီးကဲ့သို့ ကြီးမား သော ဂြိုဟ်ကြီးအပြင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်တို့ အထင်အရှားရှိသည်သာမက အခြား ဂြိုဟ်ပေါင်း ရာထောင်မက မြောက်မြား စွာ ရှိနေသေးရာ ၎င်းတို့အထဲမှ အချို့မှာ အလွန်သေးငယ်လွန်းသဖြင့် မှန်ပြောင်း နှင့် ကြည့်ရခြင်းပင် မလွယ်ကူလှပေ။ နက္ခတ်တာရာ ပါရဂူတစ်ဦး အနေနှင့် ထိုသို့ သေးကွေးလှသော ဂြိုဟ်ငယ်ကလေးတစ်ခုကို တွေ့လျှင် အမည်နာမ မပေးဘဲ အမှတ်စဉ်ဖြင့်သာ ပေးလေ့ ရှိသည်။

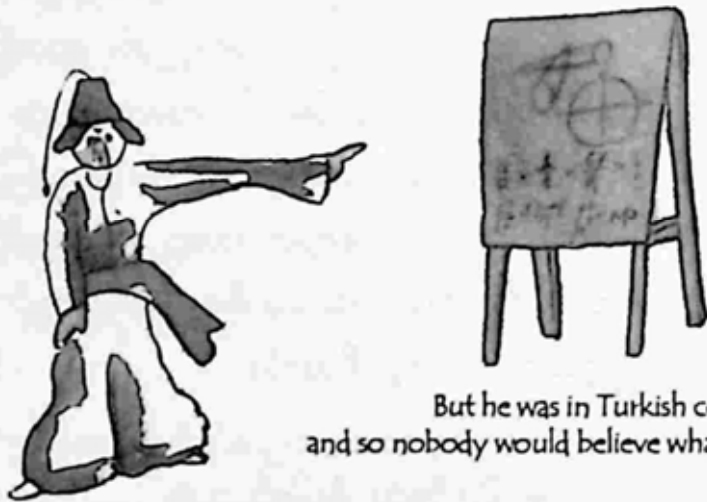
ဥပမာ-

‘ကြယ်ပုံသဏ္ဍာန် ဂြိုဟ်သေ နံပါတ် ၃၂၅’

ကျွန်တော့်အနေနှင့် မင်းသားကလေးသည် ကြယ်ဂြိုဟ် ဘီ ၆၁၂ မှ လာခြင်း ဖြစ်သည်ကို ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ယုံကြည်နိုင်သည်။ ၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် တူရကီ နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးက ၎င်းဂြိုဟ်ကို မှန်ပြောင်းထဲ၌ တစ်ကြိမ် တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။

ထို စူးစမ်းရှာဖွေမှုကို တူရကီ ပါရဂူသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နက္ခတ်ဗေဒညီလာခံတွင် ဘီ ၆၁၂ ကြယ်ဂြိုဟ်အကြောင်းကို တခမ်းတနား တင်ပြခဲ့ဖူးလေသည်။ တူရကီပါရဂူသည် တူရကီအမျိုးသားဝတ်စုံကို ဝတ်စား ဆင်ယင်ထားမှုကြောင့် သူ့အား မည်သူကမျှ မယုံကြည်ခဲ့ကြချေ။ လူကြီးများ သည် ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်ကြသည်။

But he was in Turkish costume, and so nobody would believe what he said

၎င်း ဂြိုဟ်ငယ်ကလေး ဘီ ၆၁၂ ၏ ဂုဏ်သတင်းနှင့် ပတ်သက် ၍ မယုံကြည်မှုကြောင့် ကံအားလျော်စွာပင် တူရကီနိုင်ငံ အာဏာရှင်သည် တိုင်းသူပြည်သား အများလိုက်နာရန် ဥပဒေ တစ်ခုကို ထုတ်ရလေသည်။ ထိုဥပဒေနှင့် အမိန့်ကို မနာခံသောသူကို သေဒဏ်ပေးမည်ဟု ပါရှိသည်။ တိုင်းသူပြည်သားများ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် ထုတ်ပြန်သော ဥပဒေ အမိန့် မှာ ဥရောပ အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် တူရကီ နက္ခတ်ဗေဒ ပညာရှင်သည် ခံညားစွာ ဆွဲဆောင်မှုနှင့် ပြည့်စုံသော ဥရောပဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် အားလုံးကို ထပ်မံ၍ တင်ပြလေသည်။ ထိုအခါကျမှပင် သူ၏ တင်ပြချက်ကို အားလုံးက လက်ခံကြတော့သည်။

So in 1920
the astronomer gave
his demonstration
all over again,
dressed with
impressive style
and elegance.
And this time
everybody
accepted
his report.

ဂြိုဟ်ငယ်ကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် မှတ်စုနံပါတ်များကို ပြောပြနေရခြင်းသည် လူကြီးသူမများ အလိုကျအတိုင်း ရှင်းပြနေခြင်း မဟုတ်ပေ။ လူကြီးသူမများသည် ဂဏန်းဝိသေသများကို အလွန်သဘောကျလေ့ရှိကြသည်။ မိတ်ဆွေသစ်တစ်ယောက် ဖွဲ့ခဲ့သည့် အကြောင်း လူကြီးများကို ခင်ဗျား ပြောပြမည်ဆိုလျှင် သူတို့သည် ခင်ဗျားကို လိုရင်းနှင့်ပတ်သက်သော မေးခွန်းများကို ဘယ်သောအခါမျှ မေးကြမည် မဟုတ်ချေ။

‘သူ ဘယ်လို အသံထွက်သလဲ၊ ဘယ်ကစားနည်းမျိုးကို သူ အကြိုက်ဆုံးလဲ၊ လိပ်ပြာကလေးတွေကို ဖမ်းပြီး စုလေ့ ရှိသလား’ စသည့် မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤသို့ မေးရမည့်အစား သူတို့ မေးကြမည့် မေးခွန်းများမှာ ‘အသက် ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ၊ သူ့မှာ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဘယ်နှယောက် ရှိသလဲ၊ သူ့ပေါင်ချိန် ဘယ်လောက် ရှိသလဲ၊ သူ့အဖေရဲ့ဝင်ငွေ ဘယ်လောက် ရှိသလဲ’

လူကြီးသူမတို့သည် ဂဏန်းအရေအတွက်နှင့် ရှင်းပြနိုင်မှ ထိုသူ့ အကြောင်း သိနိုင်ကြသည်ဟု ယူဆကြသည်။

အလွန်လှပသော အုတ်နီရောင်နှင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်တစ်အိမ်ကို တွေ့ခဲ့သည်ဆိုလျှင် ‘တံခါးတွင် ပန်းနွယ်ပန်းခက်တွေ နွယ်ယှက်နေလျက် အမိုးပေါ်၌ ချိုးငှက်များရှိသည်’ဟု လူကြီးသူကြီးတွေကို ပြောပြလိုက်မည်ဆိုပါက ၎င်းအိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုံဖမ်းကြည့်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ၎င်းတို့ကို အိမ်တစ်အိမ်တွေ့ခဲ့သည်၊ တန်ဖိုးက တစ်သိန်းလောက်တန်သည်ဟုများ ပြောလိုက်မည်ဆိုလျှင် ‘အို...ဘယ်လောက်လှမယ့် အိမ်လဲလို့’ဟု ထအော်ကြပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လူကြီးသူမတို့ကို မင်းသားလေးရှိသည့်အကြောင်း သက်သေ ထူပြသည့် အခါတွင် ၎င်းမင်းသားလေးသည် အလွန် လှပသည်၊ ရယ်တတ် သည်၊ သိုးကလေးကို လိုက်ရှာသည်၊ မည်သူမဆို သိုးတစ်ကောင်ကို လိုချင် သည်ဟု ဆိုပါက ထိုသူသည် လူသားပင် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြသည် မဟုတ်လား။ ဤသို့ လူကြီးများကို ပြောပြခြင်းအားဖြင့် မည်ကဲ့သို့ အကြောင်း ထူးမည်နည်းဆိုသော် လူကြီးသူမတို့သည် ပခုံးကို တွန့်လှုပ်၍ ပြောသူကို ကလေးသဖွယ် သဘောထားလိုက်ကြပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့အား ဘီ ၆၁၂ ဂြိုဟ်မှ မင်းသားလေး လာသည်ဟုများ ပြောမည်ဆိုပါက ၎င်းတို့ အသေအချာ ကျေနပ်စွာ လက်ခံပြီး ခင်ဗျားကို ဘာမေးခွန်း တစ်ခုမျှ ထုတ်တော့ မည် မဟုတ်ပေ။ လူကြီးသူကြီးများသည် ဤအတိုင်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ သက်ကြီးရွယ်ကြီးတို့ အပေါ်တွင် ကလေးများသည် ဗွေမယူရပေ။ ကလေး များသည် လူကြီးများအပေါ်တွင် အမြဲတမ်း သည်းခံမှု ပြုကြရမည်။

အမှန်တကယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ ဘဝကို နားလည်သူဖြစ်ခဲ့ပါက ဂဏန်းကို အရာမသွင်းပါချေ။ ကျွန်တော် ဤဝတ္ထုကလေးကို ပုံပြင်လေး သဖွယ် အစမှ စ၍ ပြောပြချင်သည်။

‘ရှေးရှေးတုန်းက မင်းသားလေးတစ်ပါး ရှိတယ်၊ သူနေတဲ့ ဂြိုဟ် ကလေးဟာ သူ့ထက် ပိုမကြီးဘူး၊ ဒီမင်းသားလေးမှာ မိတ်ဆွေလိုနေတယ်’

အမှန်တကယ် ဘဝကို နားလည်သူများအဖို့ ကျွန်တော်၏ ဝတ္ထု ပုံပြင်ကို အမှန်မုချ ထောက်ခံကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်၏ စာအုပ်ကို မည်သူမဆို အပေါ်ယံ သာမန်ကာလျှံကာ ဖတ်ခြင်းမျိုး ကျွန်တော် အလို မရှိပါ။ အဖြစ်အပျက် အမှတ်တရတွေကို ပြန်၍ ရေးသားသည့် အခါ၌ ကျွန်တော် အသည်းခိုက်အောင် ခံစားခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ မင်းသားလေးသည် ကျွန်တော့်ထံမှ သူ၏ သိုးကလေးနှင့် ခွဲခွာသွားသည်မှာ ခြောက်နှစ်ကျော်လွန်ခဲ့လေပြီ။ ကြိုးစား၍ သူ့အကြောင်း အရာကို ဖော်ပြရေးသားနေခြင်းသည် သူ့ကို မမေ့နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို မေ့ရခြင်းမှာ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှသည်။ လူတိုင်းတွင် မိတ်ဆွေစစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်း ရှိခဲ့လှသည်။ ကျွန်တော် သူ့ကို မေ့ပစ်လိုက် မည် ဆိုပါက ဂဏန်းမှလွဲ၍ အခြား မည်သည့်အရာမျှ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတတ် သော လူကြီးများနှင့် တူသွားပေလိမ့်မည်။ ၎င်းအကြောင်းများကြောင့်ပင်

ကျွန်တော်သည် ရောင်စုံခဲတံများကို ဝယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့် အသက် အရွယ်နှင့် ပန်းချီဆွဲရန် အလွန် ခက်ခဲလှသည်။ ပန်းချီဆို၍ ကျွန်တော် ခြောက်နှစ်အရွယ်က မြွေ၏အတွင်းအပြင် ပုံသဏ္ဍာန် ရုပ်ပုံနှစ်ခု ဆွဲခဲ့ဖူးသည်မှ လွဲပြီး အခြား ရုပ်ပုံများ မဆွဲခဲ့ဖူးပေ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ပုံတူများကို အသက်ဝင် လာအောင်ကြိုးစား၍ ဆွဲမည်။ သို့သော် အားလုံးအောင်မြင်ရန် မသေချာလှပေ။ ပထမ တစ်ပုံက မှန်လျှင် မှန်ပေမည်။ နောက်ထပ်ဆွဲသည့် ပုံက ပထမပုံ နှင့် တူချင်မှ တူပေလိမ့်မည်။ မင်းသားလေး၏ အရပ်အမောင်းကို ဆွဲသော အခါ အချို့ကို မှား၍ ဆွဲမိသည်။ တစ်နေရာတွင် များစွာမြင့်ပြီး တစ်နေရာ တွင် ပုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဝတ်စုံအရောင်တွင်လည်း ကျွန်တော် ဝေခွဲ မရအောင် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့်မှာ မှားသွားလိုက်၊ မှန်သွားလိုက်ဖြင့် စမ်းတဝါးဝါး ကြိုးစား၍ ဆွဲခဲ့ရာ ကျွန်တော်၏ ပုံများကို ခြုံ၍ ကြည့်လိုက် လျှင် မဆိုးဘူးဟု ထင်မိသည်။ အရေးကြီးသော အနုစိတ်လက်ရာတွေ၌ ကျွန်တော် လွဲချင် လွဲပေမည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်တော့်အပြစ် မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း မင်းသားလေးသည် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သောအခါများ မှ ရှင်းပြခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ သူထင်သည်မှာ ကျွန်တော်သည် သူနှင့်တူသည်ဟု ထင်သည်။ သို့သော်လည်း အဖြစ်က သေတ္တာထဲမှ သိုးကလေးကို သူမြင်သလို ကျွန်တော် မမြင်ရပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော့်အသက်က ကြီးလာ ရပြီကိုး။

နေ့တစ်နေ့ကုန်ဆုံးသွားတိုင်း ကျွန်တော် မင်းသားလေး၏ ဂြိုဟ်ငယ် ကလေးအကြောင်း၊ သူထွက်ခွာလာခဲ့ပုံအကြောင်း၊ သူ၏ ခရီးစဉ်အကြောင်း တို့ကို ပို၍ ပို၍ သိရှိလာမည်။ ဤသို့ တဖြည်းဖြည်း သိရှိနိုင်မည်မှာ အခွင့်သာတိုင်း မင်းသားလေး ပြောသမျှကို မှီးပြီး သိရှိရမည် ဖြစ်သည်။ တတိယမြောက်သောနေ့၌ ဤနည်းဖြင့် မက်လင်ပင်ကြီးများ၏ ဘေးအန္တရာယ် အကြောင်း ကျွန်တော် ကြားသိခဲ့ရသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် သိုးကလေးပင် နောက်ထပ် ကျေးဇူးတင်ရပေဦး မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မင်းသားလေးသည် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာရှိသော သံသယတစ်ခုကြောင့် ဖျတ်ခနဲ ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်သည်။

“သိုးကလေးတွေဟာ ချုံပုတ်ကလေးတွေ စားတယ်ဆိုတာ မှန်တယ် မဟုတ်လားဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်”

“အင်း...ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ”

သိုးကလေးက သစ်ပင် ချုံပုတ်ကလေးများ စားသည် ဆိုခြင်းကို အလွန်အရေးကြီးသော အကြောင်းအရာ တစ်ခုအနေအဖြစ် ကျွန်တော် နားမလည် နိုင်ပေ။ သို့သော် မင်းသားလေးသည် တစ်ဖန် ဆက်၍ ထပ်ပြောပြန်သည်။

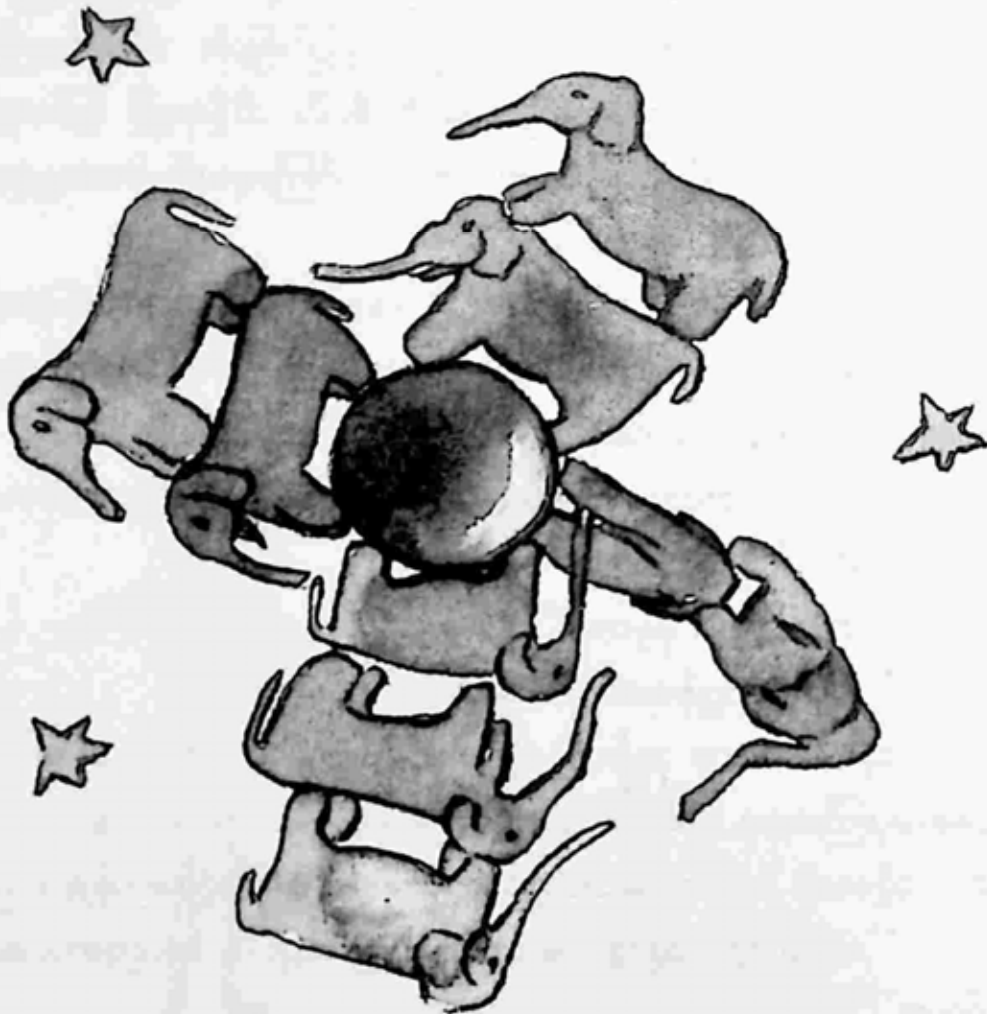
“အဲဒီတော့ သူတို့ မက်လင်ပင်ကြီးတွေပါ စားကြတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

ငှင်းမက်လင်ပင်ကြီးများသည် ချုံပုတ်များ မဟုတ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်က မင်းသားလေးအား ရှင်းပြပြောကြားလိုက်သည်။ ထိုမက်လင်ပင်

ကြီးများသည် ချုံပုတ်များ မဟုတ်သည့် အပြင် ရဲတိုက်ကြီးများကဲ့သို့ ကြီးမားကြောင်း၊ အကယ်ဆင်အုပ်တစ်အုပ်ကိုပင် စားခိုင်းလင့်ကစား ဤဆင်အုပ်သည် ၎င်းမက်လင်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းတစ်ကိုင်းကိုပင် စားနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်သည်။

ဆင်အုပ် ဟူသော အသံကို ကြား၍ မင်းသားလေးသည် လွန်စွာ သဘောကျသွားကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ဆင်တွေကို တစ်ကောင်ပေါ် တစ်ကောင် ထပ်တင်ထားရမှာပဲ” ဟု မင်းသားလေးက ပြောလိုက်သေးသည်။

သို့သော် မင်းသားလေးသည် ပညာသားပါပါ မှတ်ချက်ချသည်။

“ဒီ မက်လင်ပင်ကြီးတွေ အခုလောက် ကြီးမားလာဖို့ဟာ အပင် ငယ်ငယ်ကလေးတွေ ဘဝက စခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

“ဒါဟာ သိပ်မှန်ကန်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ သိုးကလေးက ဒီမက်လင်ပင် ကြီးတွေကို မင်း စားစေချင်တာလဲ”

သူသည် ကျွန်တော့်အား ချက်ချင်း ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“အို...လာကြည့်၊ လာကြည့်”

ခိုင်လုံစွာ ပြတော့မည်အလား ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ဆောင်သည်။ ကျွန်တော်သည် မည်သည့် အကူအညီမျှ လုံးဝ မပါရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်း ကျွန်တော်၏ အသိဉာဏ်ဖြင့် ၎င်းပြဿနာကို မသိ သိရန် ရင်ဆိုင် အားထုတ် ရတော့မည်။

မင်းသားလေး နေသော ဂြိုဟ်ငယ်ကလေးထဲတွင် အခြား ဂြိုဟ်များ ကဲ့သို့ သစ်ပင်အကောင်းနှင့် သစ်ပင်အညံ့ အဆိုးများ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် မျိုးကောင်းမှ အပင်ကောင်းရရှိနိုင်သလို မျိုးမကောင်းမှ အပင်ညံ့ရရှိနိုင်သည်။ သို့သော် မျိုးစေ့တို့မည်သည် မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်စွမ်း မရှိပေ။ ၎င်းတို့မှာ မြေအောက်ထဲရှိ မြေထု အမှောင်ထဲ၌ ကိန်းအောင်းနေကြသည်။ ၎င်းတို့အထဲမှ မျိုးစေ့ တစ်ခုက ရှင်သန်ချင်သော ဆန္ဒပြင်းပြလာသည့်အခါ ဖြည်းညင်းစွာ ဆန့်လျက် နေဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ အညောက်ကလေး ပြုထွက်လာသည်။ အကယ်၍သာ အညောက်ကလေးသည် မုန်လာပင်ပေါက်၊ နှင်းဆီပင်ပေါက် ဖြစ်ပါက ပေါက်စေချင်သော အရပ်နေရာ၌ ပေါက်ခိုင်းထားနိုင်သည်။ အသုံးမဝင်သော သစ်ပင်များ ဖြစ်လျှင် အသုံးမဝင်ဟု သိသိချင်း ဆွဲနှုတ်ပစ်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ မင်းသားလေး၏ ဂြိုဟ်ငယ်ကလေးတွင် ဆိုးဝါး၍ အသုံးမဝင် သော မက်လင်ပင်ကြီးများ၏ မျိုးစေ့များ ရှိကြသည်။ ဂြိုဟ်ကလေး၏ မြေထဲ၌ မက်လင်ပင်ကြီး မျိုးစေ့များ တွယ်၍ ကိန်းအောင်းနေကြသည်။ မက်လင်ပင် များသည် အကယ်၍ လူများက သူတို့ကို ဂရုမစိုက်ပါက၊ ၎င်းသစ်ပင်များကို သုတ်သင်နှိမ်နင်းရန် နောက်ကျသွားပါက နောက်နောင်တွင် နှိမ်နင်းရန် မလွယ်ကူတော့ပေ။ ဂြိုဟ်ကလေးပေါ်တွင် ၎င်းသစ်ပင်များ ပျံ့နှံ့ပွားများ လျက် ဂြိုဟ်ကလေးကို ဖုံးအုပ်သွားနိုင်သည်။ ၎င်းတို့၏ အမြစ်များသည် မြေကို ဖောက်ထွင်းကာ ကြီးထွားပျံ့နှံ့ ပွားများစေနိုင်သည်။ ဂြိုဟ်ကလေး